

Samtidig har man ændret *grundlaget for beregning af statshusmændenes konjunkturbestemt rente* således, at forrentningsprocenten for landejendomme med grundbeløb mellem 6 000 kr. og 16 000 kr. fremtidig lægges til grund i stedet for — som hidtil — forrentningsprocenten for landejendomme med indtil 10 000 kr. grundværdi.

§ 18, der ændrer *lovens § 52, ophæver* for fremtidige brugs vedkommende den hidtidige adgang for husmænd, der svarer konjunkturbestemt rente, til at *indfri deres statslån mod efterbetaling af den rentebesparelse, de har opnået i forhold til den faste rente.*

Lovforslaget, der gav anledning til nogen debat i folketinget, stødte på stærk modstand fra venstres og det konservative folkepartis side. Det fandt derimod støtte fra de øvrige partiers ordførere, idet dog *Aage Fogh* (RV) ønskede forslaget udvidet med de af ham m. fl. foreslåede ændringer, hvilket resulterede i indførelsen af lovens §§ 8 og 10, jfr. det ovenfor anførte.

Venstres ordfører, *Sønderup*, beklagede under forhandlingerne, at der skabtes uenighed om et så betydningsfuldt lovgivningsområde som det foreliggende. Han mente, det var muligt at løse tillægsjordproblemerne inden for den hidtidige lovs rammer, og advarede mod en standardisering af husmandsbrugenes størrelse, ligesom han gik stærkt imod den foreslåede indsnævring af den beskyttede familiekreds. Tvungen konjunkturrente kunne venstre ikke gå med til, hvorimod man var villig til at drøfte spørgsmålet om inddragelse af de såkaldte „frie jorder“ under forkøbsretten (*Jørgen Gram* (V) tog dog ved 2. behandling afstand fra tanken om at inddrage de nævnte arealer). Venstre ville fortsat være med til at fremme udstykningen, men på et naturligt grundlag og med respekt for ejendomsretten.

Tesdorpf (KF) mente, at forslaget reelt gik ud på ekspropriation, og gik stærkt imod den foreslåede ændring i familiekredsen. Han fremhævede bl. a. det oprindelige forslags bestemmelse om forkøbsret ved arv og mente, at forudsætningerne for en sådan regel ikke var til stede. (Bestemmelsen udgik som anført ved 2. behandling). Reglen i det nye stk. 7 til lovens § 8 om forkøbsrettens anvendelse i forbindelse med mageskifte af tillægsjord betegnede han som udtryk for en meget farlig tendens, der gav administrationen for mange muligheder. Bestemmelsen om tvungen konjunkturbestemt rente kunne man ikke gå med til, da den ville gøre statshusmændene for afhængige af staten, og tillægsjordspørgsmålet krævede ikke nu nogen nyordning. Også *Tesdorpf* advarede mod en standardisering af brugenes størrelse.